

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Paid subscribers, if of postage, 4 shillings—no paper or extras. If payment is delayed beyond the first quarter, 6 pence extra; if beyond the second, or July 1st, 1 shilling. To Native Agents, who will send advance pay for 5 copies, we will send the 6th gratis, and at this rate for any number of copies. Advertisements inserted for 3 shillings a square; less than a square 2 shillings. At this rate each will appear twice of the advertisement 30 requests. All notices of deaths and marriages will be chargeable as advertisements. Communications must be paid to receive attention. The following persons will act as Agents for the Star. JAFFNA—THE MISSIONARIES. POINT PEDRO—L. LEITCHING, Esq. CATTAVEL—Mr. J. WHITE. COLOMBO—MESSRS. P. B. FERREIRA & SONS. KANDY—MR. A. LAWTON. TRINQUARB—MR. JEROME ADAMS. RATTICALOE—Rev. J. GILLINGS. MADURA—Rev. C. F. MOZZY.

[Christianity among the Jews.]

விசேஷ பிரபலவிளக்கமென்றும் பத்திரிகையிலிருந்தெடுக்கப்பட்ட சங்கீதம்.

பூதச் சண்டைகளுக்கும் இரட்சிப்பின் அறிவு பரவலுருவதைக் காட்டியது.

உலகத்திலுள்ள சகல விதமான சண்டைகளுக்கும் பூதங்கள் முக்கியமான சண்டைகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பூரிக்கத்திலே பராவதில் தமக்குச் சண்டைகளாகத் தெரிந்தகொள்ளப்பட்டுப்பல வித சண்டைகளைப் பெற்றிருந்தும் கீழ்ப்படியாதவர்களாய்த் தங்களுக்குள்ளே தோன்றின உலகப் போர்களையும் இயேசுக்கிறிஸ்துவரோடு ஏற்றுக் கொள்ளாததிலேயும், தமர் வருஷத்துக்கு முன்னமே சித்தாடிக்கப்பட்டு எற்றிகொள்ளுமுள்ள பல தேசங்களிலும் மற்றச் சண்டைகளோடு சஞ்சரித்தும் அவர்களோடு கலவாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படி நெருங்கி அவர்கள் தேவனால் கைவிடப்பட்டிருந்தும் அவருக்கு உக்கிரங்களாய் இருந்த அவர்களுடைய முன்னோர்களினாலேயும் அவர் அவர்கள்மேல் இரக்கமில்லாதவர்கள் மறுபடியும் தமது சமையல் சேர்த்துக்கொள்ளச் சித்தமாய் இருக்கிறார்கள் சத்திய வேதத்தில் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்தச் சத்திய வாக்குகளை நம்பியிருக்கிற கிறிஸ்துவர்கள் நாம் அனுகூலித்தவருகிற வேத புத்தகம் பூதங்கள் மூலமாகவே நமக்குக் கிடைத்தது. உலக இரட்சகனாய் இயேசுக்கிறிஸ்துவரார் அவர்கள் வரிசத்தில் இவ்வேதம் நமக்குத் தீர்க்கதரிசியாகும் அப்போஸ்தலிகளும் அவர்களிலிருந்து உற்பத்தியானார்கள். இப்படி முக்கியமான நாம் அனுபவிக்கிற ஆவியின் நன்மைகளுக்கு நாம் மூலமுமாகியிருந்த ஆவியைத் திரும்பிப் பெறும் இயேசுக்கிறிஸ்துவரால் மறுபடியும் அறிவை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்த மறுமையிலே விழைக உடையவருக்கு சித்தித்து அவர்களுக்கு இரட்சிப்பின் மார்க்கத்தை அறிவிக்கிறதற்காக இயேசுக்கிறிஸ்துவருக்கு நாம் பரவலாக வருஷக்காலத்துக்கு அதிகமாக தேசத்தை விதாபித்திருக்கிறார்கள். அது முதல் அந்தச் சங்கத்தார் பூதங்கள் வாய்ப்பண்ணுவிட்டு இடங்களுக்குப் போதகர்களாக அனுப்பியும் பள்ளிக்கூடங்களை விதாபித்தும் அவர்கள் பரவலாய்த் திரும்ப வேத புத்தகத்தை அவர்களுக்குள்ளே பிரசித்திப்பண்ணியும் வருகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுடைய முயற்சிகளையும் அவைகளையும் உண்டாப்பியிருக்கிற நன்மைகளையும் குறித்து அவர்கள் இந்த வருஷத்தில் பரிசுத்த செய்திருக்கிற அறிக்கைக் காக்கித் தியிருந்த சில விசேஷங்களைச் சுருக்கமாகவேயேயுத்தக காண்பிக்கிறோம். என்னவெனில்:

பல இடங்களிலும் சித்தியிருக்கிற பூதங்களுக்கு இரட்சிப்பின் மார்க்கத்தை அறிவித்துக்கொள்ளும் படிக்கு அனுகூல தங்கன் அளித்தகொள்ளுமா என பழுவாமாய்த் தமது சகாயத் செய்து வருகிறார்கள். சில வருஷத்துக்குள்ளே ஐசுவரியுள்ள ஒரு துரைக்கானி அந்தச் சங்கத்துக்குக் கொடுத்துக்கொறு முற்று இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார். மற்றவர்களும் தங்கன் திராணிக்குத்தக்கதாசக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி அனுகூல உதாரணங்கள் கொடுத்திருக்கிற அந்தச் சங்கத்துக்குப் பெருமான் தாராய்ச் இல்லாமல் அதற்குப் பணிவிடைகளைத் தையலிற்று முறையாய் நடந்து வருகின்றன. இப்பொழுது ஐரோப்பாச் சண்டைத்திலுள்ள இங்கிலாந்து, எல்லாநாடு, பிரான்சு, சர்மனி, இதாலியா, ஆஸ்திரியா, புருக்கியா, உருசியா, உங்காரி, போலா

ந்து என்னுள் தேசங்களிலும், தருக்க தேசத்தில் யூதோவாலுள்ள ஒருசிலேம் முதலிய பல இடங்களிலும் சினை ஆசியா முதலான நாடுகளிலும் போயிருந்து, பூதங்களுக்குச் சலிசேஷ வசனத்தைப் போதித்து வருகிற போதகர்கள் எண்ணத்தொழுவார்கள். அந்தப் போதகர்களால் முப்பத்தேழுபேருக்குள் பூதங்கள் அவர்கள் எல்லாரும் அந்தச் சண்டைகளையே சேப ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் போய்ச் சலிசேஷத்தைப் போதிக்கிறதால் மல்லாமல், அவர்கள் தங்கியிருக்கிற ஸ்தானங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை விதாபித்து அவர்கள் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பித்தும் வேத புத்தகத்தையும் சன்மார்க்கப் புத்தகங்களையும் அவர்களுக்குள்ளே பரிசுத்தம் பண்ணியும் இப்படிப் பலவிதமானப் பிரயாசப்பட்டு வருகிறார்கள். பூதங்கள் தங்கன் பிள்ளைகள் படிக்கும்படி ஆவணங்களவர்களாய் இருக்கிறதிலால் சித்தித்தவர்களாய் தங்கன் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பிக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் ஐயப் பட்டால் அவர்களைச் சந்தேஷமாய்ப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்தப் பிள்ளைகள் படித்துத் தீர்க்கதின் பின்பு அவர்கள் சினைத்துக்கு ஏற்ற தொழில்களையும் படிப்பித்து அவர்களைப் பராமரித்து வருகிறார்கள். பராமரிப்பதின் பின்பு அவர்களில் அனேகர் கிறிஸ்து சமையற் கோரித்து கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிலர் தங்கன் தேசத்திற்குக்குச் சலிசேஷத்தைப் போதிக்கும்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (இன்னும் வரும.)

[Observance of the Sabbath.]

ஓய்வாறான இடப்பு—ஒரு கதை.

ஓய்வாறான பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க நிறைப்பாயாக. ஆறுமாதம் ஈவேலாகிய உன் சகல பிளையகவளமாய் நடத்துவாயாக, ஏழாம் நாள் உன் தேவகுதிய மெகோவாலின் நாள், அதிலே நீயாலும், உன் புத்திரர்களும், உன் புத்திரியாலும், உன் பணிவிடைக்காரர்களும், உன் பணிவிடைக்காரியர்களும், உன் மிகுந்தவர்களும், உன் வாசலிலுள்ள பரிசுத்தயானாலும் யாதொரு வேலையுஞ் செய்யவேண்டாம் என்பதை.

கடவுளையாதலில் மனிதவையாதலில் சுற்றும் கவனியாமல் தன் கணப்படி ஒவ்வொன்றையுமுஞ் செய்ய விருப்பிப் பரிசுத்த நாளை மீறின ஒரு கமக்காரனுக்குச் சலிசேஷத்து தேசத்தில் ஒருநாள் குராயிற்க்கிறமையின் பின்னோடு சம்பலித்ததைப் பார்ப்பார்கள். அவன் தன்னுடைய கமத்திலே அறிவித்துவிடக்கொண்டதில், மல்களின் சிவந்தும் முதிர்க்கும் படிவதைக் கண்டு, தனது விட்டுவேலையாக சர்க்கரையையும் அழகுத்து, பொழுதுசாய மறைபெய்யப் போகிறதிலே நாங்கள் வயலுக்குப்போய் உப்பட்டிகளை அன்றிக் கட்டிக்கொண்டு வருவோம் வாரதும், எண்ணக்கு முன்னே நங்கள் ஆயிரம் உப்பட்டிகளை என் விட்டிற் சேர்ப்பரிசுதாக்கில் உங்களுக்கு நல்ல உபகாரம் கிடைக்கும்பெற்று. இதை என்னபு வயதான தேவபுத்தியுள்ள அவனுடைய பொய்த்தியாய் கேட்டு அவனுக்குச் சொன்னது. அவன் வயதாத்தனது ஒரு கதிரோத்துப் பரிசுத்த ஓய்வாறானில் வீடுகொண்டுவந்து தோலிருந்தும், எங்களுக்கு அச்சிவாதம் பெருகிய யாதொரு பரிசுதியில் இல்லாதிருந்தது. பஞ்சம் உண்டுபெறிய அல்லது வெகுநாளானவருக்கும் மறைபெய்கிற தோற்றிருந்தும் குராயிற்க்கும்மையிலே வேலையே செய்ய மறைபெற்று வைத்துக்கொண்டபுறம் காரியம் அப்படியல்ல. ஏனென்றால் வெகுநாளாகத் மறைபயில்லா. மறைபெய்து தானியம் நகனாங்குபொருளும் அதிலுள்ள பொய் பயமில்லா. அல்லாமலும் தானியத்தைக் கொடுக்கிக் கடவுள் மறையுடையுமே வருஷிக்கிறார். அவர் அருளுகிறதையே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது. இங்குப் பரிசுத்தநாளின் மிக்சமனை நோத்தைக் கொண்டுவந்தவர்களைத் தவிர்த்து அவன் அனுகூல வேண்டுகின்றான்.

யாதோ, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தவக்கமுண்டு. இதிலே யாதொரு தவக்கமில்லை. குராயிற்க்கும்மையிலே வேலையேயாதலென்க, கித்திரைகொண்டாலென்க, அதிலுள்ள உவருக்குக் காரியமில்லை. தானியத்தைக் காஞ்சியத்திலே. சேர்த்திராலென்க, அல்லது மறையிலே நகனாங்குபொருளென்க, அவருக்கு இரண்டுகூ சரி. விட்டிலே சேர்த்துக்கொண்டதே நமக்கு உதவும். நாளைக்கு மறையெய்யுமோ அல்லவோவென்று ஒருவருக்குத் தெரியாது என்று. அப்பொழுது பொய்த்தியாய் சொன்னது, விட்டிக்குள்ளே இருந்தாலும் புறம்பே இருந்தாலும் யாவும் கத்தருடையது. இன்றிரவைக்கு என்ன சம்பலிக்குமென்று உனக்குத் தெரியாது? நாள் உன் பொய்த்தியாரென்பது உனக்குத் தெரியும். அன்னக்குக்கார நாள் உன்னை மன்குடிக்கொள்ளுகிறது என்னவென்றால், இன்றைக்குக் ஈவேலையேயாததை, அப்படிச் செய்வதிலும் நாள் ஒருவருடையவருக்கு அப்படி சாப்பிடாமல் இருப்பது உத்தமமென்றது. அப்பொழுது உன்மக்களால் சொன்னது, பொய்த்தியாரோ, ஒருநாளைக்கு ஒரு காரியத்தைச் செய்வதால் அதோரு பழக்கமல்ல. அல்லாமலும், ஒருவன் செய்த விழைவைப் பத்திரியாடுத்தப் பிரயாசப்படுகிறதில் அவன் தன் நிதாங்கத்தைச் சீர்ப்படுத்தித் தென்முகக்கிறதும் போல்வாப்பல்லவென்றது. அதற்குக் கீழே சொன்னது, கடவுள் வித்திக்கட்டவனாக எப்பொழுதும் ஏழோமாய். நீ உன் ஆதாமாவை இயேசுப்போனும், பின்னாள் உன் தானியத்தால் உனக்குப் பவனென்னவென்றது. அதற்கு அவன் கி அனாதப்பற்றிச் சோலிப்பட்டு வேண்டாமென்று சோலிப்பி பின்னாவோ, வேலையுக்குப் போவோம் வாரதும், நோரும காலமும் காந்திக்குத்திரியல்லவென்றது. இவன் தன் சோல்வையுமற்றத் தட்டிப்போட்டதைக் கீழ்க்கண்டு, போனோ, போனோ என்று கம்பிட்டான். ஆனால் அது விததாய் முடிந்தது. அவருடைய வருஷத்துச் சலிசேஷக்கேவல்லா. அவன் அழகு சேம்புபண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், வேலையாகும் மிகுந்தவர்களும் தந்தக் கேதியாக உப்பட்டிகளை அன்றி விட்டிற் கொண்டு சேர்த்தார்கள். ஆயிரம் உப்பட்டிகள் காஞ்சியத்திற்குச் சேர்த்ததின்மேல் மறை துயித்தது. அப்பொழுது, கீழியுடைய போன் விட்டிக்குள்ளே போய் இங்கேயார் பொய்த்தி. எல்லாம் பத்திரியாய் வந்துவிட்டது. இனிப் புகல்வந்தென்க, மறைபெய்கின்ற, எனக்கு அதிலே கவலையிலாவையென்றது. அப்பொழுது பொய்த்தியாய் பயத்தியுடனே சொன்னதாவது, இங்கேயார் போரா, நீ சொன்னது சரி. ஆனால் உன் விட்டுக்குமேல் கத்தருடைய விட்டிற் கொண்டு விசாலத்திற்குக்கொண்டுள்ளார். இவ்விதமாய் அவன் சேலக்கையில், தானிய மிகுந்த அறையிற்குச் சென்றே வெளியே உண்டாயிற்று. எல்லாரும் பயத்தினைத்துப்போனார்கள். விட்டி அடிபோட்டுப் போத்தக்கடிக் இழுமுடைய உண்டாயிற்று. கத்தாவை, விட்டியும் இடிவழிக்குத்தெய்வென்று ஒருவன் போனான், எல்லாரும் வெளியே விட்டி அடிபோட்டபொய் நின்றுகொண்டது. விட்டிலே நெருப்புப் பற்றினதையும், தங்கன் பத்திரியாய் காஞ்சியத்திற்குச் சென்று உப்பட்டிகள் எரிந்துதையு கண்டு காந்தித் தினைத்துத் தத்திரித்து நின்றுள்ளார். பொய்த்திச் கீழியுடைய மனங்கலங்கமாய் சேம்புபண்ணி, மறுவான் உலகம்முழுவதையும் சம்பந்தித்துக்கொண்டபுறம் தன் பிரயாணனை இயேசுப்போனும் அவனுக்கு என்ன வாயம். ஆ! பரமதினோ, எங்கென் சித்தமல்ல உமது திருச்சித்தம் செய்யப்படுவதாக என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டான். இவன் பொருளும் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாய் போயிற்று.

இந்தச் சரித்திரத்திலே நாங்கள் அறிந்தகொள்ளும் படிப்பவனென்பதெனவாலும், கமத்திலே இருந்தாலும் காஞ்சியத்திலே இருந்தாலும் யாவும் கத்தருடையது. நாங்கள் மறைமுகத்திலேயே கி காப்பாற்றுகியாவும் நாங்குத் தாரமல்ல. ஏனென்றால், மறைமுடிக்கும் யாவற்றுகும் அவரே நாமம்.

ஆலித்திரியா.—இவ்விதத்திலுள்ள சண்டைகள் அமெரிக்காவுக்கு அதிகமாகப் போகிறதிலுள்ளே அதைத் தடைப்படுத்துவதற்குப் போகட்டு, இனிமேல் போகாமலிருக்கி ஒவ்வொரு வாரங்காவதும் பெருக்குச்சு பவுவனென்கு வரிசேஷத்துக்குப் அவ்விதத்தில் இராசாக்க கட்டவண்பண்ணினார்.

ஊட்டாணத்தில் அனேக வீடுகளில் இடிவழிந்தது மன்றி, இரண்டு கப்பல்களிலும் விழ்ந்து வேத சேதப்படுத்தியது. கோளின்னு என்ற ஒரு சதுப்பு வியாசகப்பட்டுனத்தில் உடைந்துபோயிற்று.

MORNING STAR.

Kaffra, Thursday, November 11, 1852.

THE GREAT TUNNEL.—In the last Star we alluded to the making of a tunnel through a mountain on a new line of railway leading from Boston to Albany. The road is called the "Frost and Greenfield Railroad," and the mountain is the "Hoosac," on the top of which is the town of Florida. The distance through the mountain of rock, where the tunnel is to go, is nearly five miles. The cutting out of such an immense quantity of solid rock is expected to be done by steam power. Recently an immense drilling machine has been invented and set in operation, which is likely to be a wonder in its way. The *N. Y. Independent* of Sept. 23 says:

"The gigantic enterprise, of literally boring a hole, nearly five miles, through a mountain of rock, with a center bit 25 feet in diameter, is likely to be completely successful. The trials of the machine have been quite satisfactory. The inventor warranted it to bore six inches per hour, and it is proved capable of cutting 19 to 20 inches. It will take about a month to get all the machinery ready for regular work, and then it will be the greatest curiosity a traveler can visit, and being in a romantic mountain region hitherto unsearched by travelers, it will doubtless become a center of attraction for the autumnal tourists. The "auger" is constructed thus:—A shaft of wrought iron, weighing eight tons, has in the end a drill which bores the center about three inches in diameter. Near the end are the arms of a wheel 24 feet in diameter, to the rim of which are fastened four fingers shod with steel, and these edges are attached cast steel circular plates, beveled to a blunt edge, turning on pivots, and set diagonally, in such a manner that, when the shaft is turned with great force by a steam engine, the steel plates cut a circular groove about six inches wide. The mass of rock thus scribbled about is blasted out and removed."

THE BIOGRAPHER.—The following interesting item we find in a book number of the *Friend of India*—May 8, 1851—and give it place, as it has, to our mind at least, a peculiar interest just now after the death of the Duke of Wellington, the materials for whose biography have been accumulating, as below described, for so long a period, and when every newspaper, almost, is filled with the details of his distinguished career:

"There is attached to each of the chief London Morning papers a taciturnity called 'the biographer,' whose literary employment it is to write, and be in readiness with, the memoirs of great and leading men, so that on their demise a day may not pass ere the public are put in possession of the prominent incidents of their lives and career. With the inexorable diligence of fate, the 'life writer' of the London paper is always putting up the records of public men whose increasing years of failing strength render it probable that death, at no distant day, may close their career. The machinery, indeed, is said to be so perfect, that memoirs of most living great persons are put away in a series of small compartments, under their respective initial letters, ready for use and compilation as a memoirist's device. Thus we learn that not only are the Duke of Wellington, Lord Brougham, and other veterans of the Upper House, regularly pigeon-holed—waiting their inevitable turn in the 'biographical departments' of the chief London morning journals and have been so for years—but the Premier himself, Lord Palmerston, Lord Stanley, and others, are posted up every session in these grimy shelves, with methodical precision, so that should any casualty call them ever to the other side of the grave, not only a few hours may intervene before their histories are thrown into shape, and served up in the columns of the morning press."

¶ Here is "Excelsior Summum Bonum" again, and to answer very briefly his question, we would say, articles should have good, common sense thoughts, expressed in intelligible language, somewhat in accordance with the rules of grammar and the usage of those who are regarded as good writers. Though E. S. B.'s present article is written very tolerably, all things considered, yet we presume "admission to the print" and "aims of attack" would not be considered "literary" by any competent judge. One sentence of his second rejected communication was: "It is not unnatural that man is struck to the sole of his heart in hearing an object of his taste or love ill spoken of." Now, the sole of one's shoe or foot will do very well and might be "literary" or "scientific" even, in certain connections, but it is very far from either in the above sentence, and instead of affecting one seriously, as the author designed, it only excites the risible propensity. However, let not E. S. B. be cast down. The very great improvement he has already made, indicates that he may yet do greater things, of which no one need be ashamed.

To the Editor of the Morning Star.

Sir—Struck with the remark you have made on my Latin motto, "Feret et rubet Scy," with a good excuse of wit to turn away even the aims of attack, I beg you would be kind enough to oblige me and my friends by defining the characteristics of those "articles that have just claims to be called 'literary and scientific correspondences'" and by thus enabling us to judge of our articles before we send them, whether they will receive admission to the print. Assuring that such a kindness will not only free us from frequent disappointments, but also yourself from no less frequent troubles, I am, dear sir, yours, &c. &c.

The celebrated "Apostle of Temperance," Father Mathew and five other Roman Catholic priests sailed from Portmouth early in September for India. It is said they are to found a Romish see at Hyderabad. We earnestly hope Father Mathew may do something to reclaim the native Romanists from their almost universal drinking habits.

AUSTRALIA.—The Colombo Observer has news from this new El Dorado down to September 6th. The principal item of interest is that gold has just now been discovered in South Australia. What with gold in New South Wales in the east, in the Victoria Colony in the north, and now the new discovery in the south, makes the whole vast island appear golden and shining, and multitudes are rushing from England, and some from the United States and California even, to share in the Australian gold harvest. It would seem that some great results must happen from such an increase of gold in the world.

THE LAST WONDER.—We learn from the *Home News* of Sept. 24th, that a Mr. D. S. Brown proposes to make the voyage to India and back in a fortnight. It is expected to be done by vessels built very unlike those in common use, and made to run nearly or quite upon the surface of the water. The speed expected is from 30 to 60 miles per hour. This account taxes one's credulity pretty well, but who in these days dare say what cannot be done?

ELECTRIC TELEGRAPH.—A committee has been appointed by the Ceylon government to investigate the subject of a telegraph from Galle to Colombo. A writer in the *Caleutta Englishman* proposes that the great Indian line of telegraph be extended "from Madras to Galle, so as to give Calcutta the benefit of the Cape, Mauritius and China news immediately after its receipt at Galle." To this the editor of the *Englishman* replies that he has "no doubt that it will be carried to that extremity of the empire, as the station is peculiarly adapted for transmitting reports from sea."

UNCLE TOM'S CABIN.—In the Star of Aug. 12th, we gave a notice of the rapid sale in the U. S., of a book upon American slavery, with the above title. At that time in 8 weeks 50,000 copies of the work or 100,000 books had been sold—it being published in two volumes. Since that the sale has about doubled. The *N. Y. Independent* of Aug. 16th says:

We learn that this publication has already reached its one hundred thousand, with hardly an abatement of the demand. At least four editions have been issued in England, and one is in the press in Canada. A letter from San Francisco states that as there are only a few copies of the book in California, the miners in one place were reading it in turns, for which privilege they paid twenty-five cents. 63,000 copies of this popular work have been published in the United States. Probably no work ever had so large a sale in so short a period.

¶ We are requested to correct the heading of the article in the last Star entitled "Chundien School Improvement Society." Instead of *School read Students*. We are glad to say that the mistake was not the fault of the compositor, but that of our correspondent. And again it was not much of a mistake after all, as, to our mind, school is almost as dignified as student. "School of the Prophets," "Divinity School," and "Rugby School" have a very pleasing sound to our ears.

CHOLERA IN PERSIA.—We learn from the *Edinburgh Witness* of Sept. 1—two numbers of which paper have been kindly sent to the "President of the American Mission," by A. O. Brodie, Esq.—that the cholera is "raging in Persia in its most virulent form. In and about Ooroomiah upwards of 3000 souls have been carried away by it; and at Sooleedra, which is ten hours distance from that place, and contains a population of about 6000, as many as sixty a day on an average have been swept into their graves. The American missionaries, who now form a colony about forty strong, have retired to a mountain retreat at Seir, two and a half hours' distance from the town, leaving there only, at his own request, Dr. Wright, whose assistance to the sick and dying merits much praise."

¶ Mr. Moynan's third and concluding lecture will be delivered on Tuesday, the 16th inst., at the Police Court at 8 o'clock, P. M.

HEADS.—1. Review of the social position in Ceylon as corresponding with that in other countries, and indicating an important crisis, in human affairs, in their political, commercial, intellectual and moral relations.

2. A glance at its future prospects as a sequence of the present and past, and in the same relations.

3. The enumeration of some desiderata, as promising to insure an auspicious destiny to posterity.

4. The conclusion of the subject, with some appropriate and practical remarks.

TELEGRAPH IN INDIA.—The preparations for this great line, says the *Home News* of Sept. 24th, are progressing rapidly under Dr. O'Shaughnessy. Already 36 artificers have nearly completed the required course of instruction, and the first detachment of them will embark for Calcutta in about six weeks. A large portion of the stores will be despatched on the 10th Oct., and will consist of duplicates of every variety of telegraphic instrument now in use in Europe and America, all of which will have a fair trial on the Indian lines."

A ship of 1,000 tons has been despatched, from San Francisco for Sydney, with three objects in view, viz: to examine the coal-fields of Australia, with a view to supplying the market of San Francisco; to establish a commercial house at the Samoan Islands, and to collect and import choice domestic animals, and new varieties of plants and seeds to California.

The American Methodists propose to erect a Methodist Episcopal Church in Paris, to be occupied by an American missionary, to preach in the English language, for the benefit of the resident and visiting Americans in that city.

There are now in operation in America about 12,000 miles of telegraphic lines, most of them having two, and many three and even four wires.

For the Morning Star.

EDUCATED NATIVE OFFICERS DECEIVED.

We would preface the following article by saying that a full conviction of the importance, under the present aspect of things, of the suggestions herein made, has given rise to these thoughts.

1. It is a truth demonstrable from history that of all classes of the human race those who have the most systematic and thorough education in the various departments of literature, ethics, science and the arts, excluding their vernacular or in foreign languages, and whose persons best qualified to be used in themselves, and others in reference both to this life and also to the next.

2. Those who know little of their own language, whose acquaintance with literature and morals is comparatively limited, and who depend for all knowledge whatever on their own personal observation and experience, do not generally prove extensively useful, nor do they seem to understand their duties and responsibilities as social and accountable beings.

3. It is through education, kindly given by the English government and by the liberality of certain missionary societies, that numbers of the natives of this province have been instructed in science, good manners, and morals, and have consequently been raised to situations of trust and responsibility, and advanced to a high standing among their countrymen.

4. It is indeed painful to observe in most of those who have received no systematic instruction either in English or Tamil, or in both, a contemptible disregard of virtue, and to know that they are strangers to all propriety. Their hearts appear to be fountains of evil, from which flow forth numberless corrupt and vicious deeds. It is particularly noticeable that some among this class are very ambitious, and to gratify their ambition they introduce themselves by some mysterious and magic way, to the favor of the resident civilians of the province, thus becoming police vendors, officers and magistrates. While filling these offices, many of them are sources of calamity and scourges to the people. What in the land is safety and peace under the cruel reign of men of such character? Let every reflecting person of good judgment, say how many troubles and misfortunes there have been during the past few years caused by the uneducated native officers of this province.

5. Much certainly depends on the reigning powers of the land whether the people shall become moral and happy. If the government will, with still more prudence, appoint educated and moral men to fill responsible offices, what a happy land might this be and what peaceful society should we enjoy. Among the requisite qualifications for any office, education and morality are the most indispensable. Morality gains strength and receives beauty and polish from education. It is education that trains both the body and the mind and forms the man.

6. Some of the present native officers of this province are not able to read the government ordinances and enactments. Some get on through assistance from educated men. Some, through ignorance and want of a clear view of the principles of justice, attend to the interests of the government alone, to the sacrifice of those of the community, and some quite the reverse. If the resident civilians, &c., more especially, if our honorable Government Agents, &c., would exert more energy and wisdom which are admirably displayed in the various arrangements and appointments of the judiciary, customs, &c., in appointing officers, magistrates and vendors; if he would look more to their education and morality and less to their position and influence, we might expect most valuable results and improvements in the land. It appears that now is emphatically the time for appointing educated men in the capacity of officers, magistrates, &c. The state of the country requires it, and will not common sense and public opinion warrant and sanction the same?

Yours very truly, PATRIOT.

The foregoing remarks of "Patriot" furnish occasion for propounding a grave enquiry for the consideration of educated natives, viz:

What are the facts of the case in regard to the manner in which the whole body of educated natives—who for the last twenty-five years have been elevated by means of their education to places of power and trust—have acquitted themselves, whether in the service of government, missionary bodies, or of private individuals? A patient examination of particulars on this subject is the appropriate data for safe conclusions on the important points, on which we fear our correspondent has too hastily pronounced in favor of his educated countrymen. It is true, "knowledge is power," and education a grand prerequisite for office. But, knowledge is power for evil as well as for good, according as it may or may not be under the controlling influence of moral principle, by which we mean, love to God and love to man. Fairly then to test the Hindu soil at its present stage of cultivation, let the enquiry be instituted. In what proportion of cases has education been effectual in guarding its possessors against those very abuses of power and trust, of which "Patriot" complains as existing in the case of the uneducated? Now in office? For a long time past, we have, for our own satisfaction, been prosecuting this enquiry, and shall report in due time for the benefit of all concerned; for, the grand problem to be practically solved in the sight of all the people is, as to whether the increase of moral power, that is, goodness of heart, common honesty, humbleness of mind, obedience to God, and benevolence to man, will be found, on the part of the educated, to bear any fair proportion to the sudden development and rapid growth of their intellectual powers and unexpected advancement in civilized society. No class of the community will watch the gradual solution of this problem with deeper interest or with greater solicitude than we ourselves. We have indeed practically pledged ourselves (seeing that we hold to pledges) to stand by the parties more immediately concerned, and, without the stimulus of a fee from them, to advocate their cause. But they must be fully aware that this very pledge

